

Sınavlar çalıştığım yerden gelmiyor. Tamtamlar uykumu bölüyor. Ciddiye almayı bırakmalıyım artık bunları. Kaçacak yer arıyorum. Ayın ışığından başkası yok.

Bir makine var: Buna devlet veya toplum veya dünya diyorsun. İnsan alıyor, insan üretiyor, insan yok ediyor bu makine. Giriyor, çıkıyor, dolaşıyor ortalıkta ve başka bir şeylere dönüşüyor. Basit insanlar. Sistemi, oyunu, amacı, nereden gelip nereye gittiğini bilen insanlar. Bildiğini sanan insanlar. Biz.

Oyunu anladığını düşünmek de oyuna dahil. Yoksa güzel oynayamazsın.

Oyunu iyi oynamak için kendimizi oyuna vermemiz gerekir. Oyun dışında bir dünya olduğunu unutmak. Belki de kendini oyuna vermek isteyen biriyim ben ve kendimi unuttum. Kimse de hatırlatsın istemiyorum.